

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 881

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 583 din 13 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Codul familiei	2–4
Decizia nr. 610 din 22 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	5–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
805. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional	7–13
809. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova în domeniul formării personalului, semnat la 28 aprilie 2016 la București	13
Protocol de cooperare între Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova în domeniul formării personalului	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 583

din 13 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Codul familiei

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Codul familiei, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Câmpulung în Dosarul nr. 540/205/2015 și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.112D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 540/205/2015, **Judecătoria Câmpulung a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Codul familiei**, excepție ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de constatare a calității reclamantului de tată biologic al unui minor și de tăgăduire a paternității față de soțul mamei minorului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, instanța autoare a acesteia consideră că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care recunoaște doar soților și copilului născut în timpul căsătoriei dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității, fără a recunoaște acest drept și tatălui biologic, cu toate că și acesta din urmă este titularul unui interes legitim în promovarea unei asemenea acțiuni. În acest sens, arată că tatăl biologic are o motivație proprie și distinctă în răsturnarea prezumției de paternitate, aspect recunoscut în prezent de legiuitor, care, prin art. 429 alin. (1) din Codul civil, a prevăzut că și acesta are calitate procesuală activă. Precizează însă că, în prezent, urmare a aplicării dispozițiilor Codului civil exclusiv pentru copiii născuți după intrarea în vigoare a acestuia, se creează o inegalitate de tratament între tatăl biologic al unui copil născut sub imperiul Codului familiei, căruia nu i se recunoaște calitate procesuală activă, și tatăl biologic al unui copil născut după intrarea în vigoare a Codului civil, căruia i s-a recunoscut o asemenea calitate procesuală activă. Apreciază că nu există nicio justificare a regimului discriminatoriu instituit prin art. 54 alin. (2) din Codul familiei, esențială fiind rațiunea constând în asigurarea prevalenței realității asupra ficțiunii. Or, identitatea de rațiune impune identitate de soluții. Mai consideră că, prin consacrarea monopolului soților căsătoriți și copilului în promovarea acțiunii în tăgăduirea paternității prezumate, textul

de lege criticat nu dă expresie exigențelor art. 26 alin. (1) din Constituție de a ocroti viața intimă, familială și privată, ci, dimpotrivă, relevă o imixtiune în aceasta, restrângând drastic posibilitatea de a conferi semnificație juridică unei realități biologice, făcând-o dependentă exclusiv de voința unor persoane, cu ignorarea intereselor legitime ale tatălui biologic, care, deși își crește copilul, nu are posibilitatea de a face ca realitatea biologică să concorde cu statutul civil al persoanei, înscris ca atare în registrele de stare civilă.

6. Face referire la Hotărârea din 27 octombrie 1994, pronunțată în Cauza *Kroon și alții împotriva Olandei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că interdicția instituită de legea olandeză pentru femeia căsătorită de a contesta prezumția de paternitate a soțului său cu privire la copilul conceput în timpul căsătoriei contravine art. 8 din Convenție. De asemenea, în Hotărârea din 15 septembrie 2011, pronunțată în Cauza *Schneider împotriva Germaniei*, Curtea de la Strasbourg a reiterat principiul conform căruia noțiunea de viață de familie inclusă în textul art. 8 din Convenție nu se referă exclusiv la o familie legitimă, ci se extinde și în privința relațiilor de familie *de facto*, existente între persoane care nu au oficializat relația. Astfel, un copil născut într-o familie *de facto* sau legitimă este *ipso iure* parte a acelei familii, prin simplul fapt al nașterii. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a extins protecția oferită de art. 8 și asupra potențialelor relații de familie care se pot dezvolta între un copil născut în afara căsătoriei și părintele său biologic. Factori relevanți în determinarea existenței reale a unor relații personale între aceștia sunt, pe de o parte, natura relației dintre părinții biologici și, pe de altă parte, interesul vădit și angajamentul părintelui biologic față de copil, atât înainte, cât și după nașterea acestuia. Mai mult, conform jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg, relațiile care nu pot fi calificate ca intrând indubitabil în sfera vieții de familie se pot regăsi în sfera mai largă a vieții private. În contextul unor proceduri legate de stabilirea sau contestarea paternității unui copil, instanța europeană a statuat că „determinarea relației legale dintre un bărbat și copilul său poate privi viața sa de familie, însă, în măsura în care aceasta nu este bine conturată, în mod cert, clarificarea situației privește viața sa privată, care înglobează și aspecte legate de identitatea personală”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită, în realitate, completarea soluției legislative consacrate de textul de lege criticat prin includerea și a tatălui biologic în rândul persoanelor care pot să introducă acțiunea în tăgăduirea paternității.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 54 alin. (2) din Codul familiei, care au următoarea redactare: „*Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de oricare dintre soți, precum și de către copil; ea poate fi continuată de moștenitori.*”.

12. Codul familiei a fost abrogat expres prin art. 230 lit. m) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011. Deși abrogat, textul este aplicabil în cauza în cursul soluționării căreia a fost ridicată excepția, fiind vorba despre un copil născut anterior intrării în vigoare a Codului civil și ținând seama de prevederile art. 47 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit cărora „*Stabilirea filiației, tăgăduirea paternității sau orice altă acțiune privitoare la filiație este supusă dispozițiilor Codului civil și produce efectele prevăzute de acesta numai în cazul copiilor născuți după intrarea lui în vigoare*”. Prin urmare, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 referitor la sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în sensul că este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, rezultă că prevederile art. 54 alin. (2) din Codul familiei pot fi examinate de Curtea Constituțională ca obiect al excepției de neconstituționalitate în cauza de față.

13. În opinia instanței care a ridicat excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 26 alin. (1) potrivit căruia autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată în cursul soluționării unei cauze având ca obiect cererea reclamantului de constatare a calității sale de tată biologic al unui copil minor, precum și de tăgăduire a paternității față de soțul mamei copilului. Copilul a fost născut la data de 21 decembrie 2007, deci anterior intrării în vigoare a Codului civil, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 5 noiembrie 2007 (9 noiembrie 2007), prin care s-a stabilit un termen de prescripție a acțiunii în tăgăduirea paternității de 3 ani de la data nașterii copilului — pentru mamă și pentru copil, respectiv de la data la care a luat cunoștință de nașterea copilului — pentru soțul mamei. Acțiunea introductivă de instanță a fost înregistrată în anul 2015.

15. În prezent, potrivit art. 432 alin. (2) din Codul civil, acțiunea în tăgăduirea paternității de către tatăl biologic este imprescriptibilă în timpul vieții acestuia.

16. Prin urmare, reglementările actuale ar fi mult mai avantajoase autorului excepției, care susține că este tatăl biologic al minorului a cărui paternitate o revendică, în noua concepție a legiuitorului român exprimată prin Codul civil, tatăl

biologic având dreptul de a introduce acțiunea în tăgăduirea paternității față de tatăl prezumat, drept al cărui exercițiu nu este supus unei limitări în timp.

17. Prin Decizia nr. 1.573 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 7 decembrie 2009, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Codul familiei, autorul acesteia rezumându-se la a solicita, în mod expres, completarea textului de lege criticat, în sensul de a se introduce în sfera persoanelor care pot formula acțiunea în tăgăduirea paternității atât adevăratul tată, cât și orice persoană care dovedește un interes legitim. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Față de motivarea formulată în prezenta cauză, Curtea va examina pe fond excepția de neconstituționalitate.

18. În acest sens, Curtea observă că, după abrogarea Codului familiei, Codul civil a acordat calitate procesuală activă în ceea ce privește promovarea acțiunii în tăgăduirea paternității atât persoanelor care și în temeiul art. 54 alin. (2) din Codul familiei puteau avea această calitate, respectiv copilul și oricare dintre soți, cât și, în plus, tatălui biologic, căruia legiuitorul îi recunoaște, în condițiile actualului Cod civil, asemenea posibilitate.

19. Instanța de judecată autoare a excepției își motivează critica de neconstituționalitate prin utilizarea unor argumente similare celor pe care Curtea Constituțională le-a avut în vedere atunci când, prin Decizia nr. 349 din 19 decembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2002, a apreciat că este neconstituțională omiterea din textul art. 54 alin. (2) din Codul familiei a mamei și a copilului. În varianta inițială, textul permitea doar tatălui prezumat să conteste paternitatea copilului născut în timpul căsătoriei, cu excluderea mamei și a copilului, în egală măsură titulari ai unui interes legitim în promovarea unei asemenea acțiuni. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a apreciat că imposibilitatea mamei de a promova această acțiune constituie o încălcare a principiului egalității în drepturi prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție, pe de o parte și, pe de altă parte, a principiului constituțional al egalității dintre soți ca unul dintre principiile pe care se întemeiază instituția familiei.

20. În ce privește excluderea implicită a copilului de la posibilitatea de a intenta acțiunea în tăgăduirea paternității, Curtea a reținut că art. 54 alin. (2) din Codul familiei contravenea, în redactarea de la acea vreme, și prevederilor art. 26 alin. (2) din Constituție, în condițiile în care nu recunoștea și acestuia dreptul la acțiune în contestarea paternității prezumate, împrejurare de natură să îi impună un anumit statut juridic stabilit prin voința altuia, pe care era ținut să îl accepte în mod pasiv, fără a putea acționa în sensul modificării sale, ceea ce nu putea avea decât semnificația unei negări a dreptului recunoscut oricărei persoane fizice, prin articolul constituțional mai sus menționat, de a dispune de ea însăși. Totodată, Curtea a apreciat că nerecunoașterea, în ceea ce îl privește pe copil, a dreptului de a-și stabili propria filiație față de tată, în concordanță cu realitatea, împotriva unei ficțiuni, drept recunoscut, totuși, tatălui prezumtiv, constituie o evidentă încălcare a art. 45 alin. (1) din Constituție [devenit art. 49 alin. (1) în urma revizuirii din 2003 și republicării Constituției], care recunoaște copiilor și tinerilor un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor, ceea ce nu poate avea decât semnificația instituirii în sarcina statului a obligației de a le asigura mijloace juridice mai numeroase și mai eficiente decât cele aflate la dispoziția persoanelor fizice mature, în vederea realizării finalității urmărite.

21. Se observă că argumentele pe care Curtea Constituțională le-a exprimat cu prilejul constatării neconstituționalității soluției legislative care nu acorda și mamei și copilului calitate procesuală activă în cazul acțiunii în tăgăduirea paternității prezumate nu pot fi translatate la situația persoanei care pretinde că este tatăl biologic al copilului, rațiunile avute în vedere de Curtea Constituțională în considerentele deciziei de admitere menționate fiind circumstanțiate în mod specific la situația mamei, respectiv a copilului, la poziția lor particulară și la contextul legăturilor familiale, raportându-se la interesul pe care îl au, prin prisma statutului lor civil și a poziției în edificiul relațiilor de familie. Față de tatăl biologic nu pot fi aplicabile aceleași motive pentru care Curtea a apreciat necesară includerea mamei și a copilului în rândul titularilor acțiunii în tăgăduirea paternității. Faptul că, în prezent, legiuitorul român a optat pentru o astfel de soluție legislativă nu generează o discriminare, ci reflectă concepția actuală cu privire la modul în care acesta a înțeles să clarifice relațiile în discuție.

22. Totodată, nu poate fi reținută nici comparația pe care instanța autoare a excepției o face atunci când afirmă că, în prezent, urmare a aplicării dispozițiilor Codului civil exclusiv pentru copiii născuți după intrarea sa în vigoare, se creează o inegalitate de tratament între tatăl biologic al unui copil născut sub imperiul Codului familiei, căruia nu i se recunoaște calitate procesuală activă, și tatăl biologic al unui copil născut după intrarea în vigoare a Codului civil, căruia i s-a recunoscut o asemenea calitate procesuală activă. Cu privire la principiul egalității, Curtea a reținut în mod constant, în jurisprudența sa, că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări. În acest sens sunt Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 1.062 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2013, prin care Curtea Constituțională a statuat că respectarea egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare,

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Judecătoria Câmpulung în Dosarul nr. 540/205/2015 și constată că dispozițiile art. 54 alin. (2) din Codul familiei sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Câmpulung și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate.

23. De altfel, prin Decizia nr. 847 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 18 februarie 2016, Curtea a constatat că dispozițiile art. 47 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, care prevăd că stabilirea filiației, tăgăduirea paternității sau orice altă acțiune privitoare la filiație este supusă dispozițiilor Codului civil și produce efectele prevăzute de acesta numai în cazul copiilor născuți după intrarea lui în vigoare, sunt constituționale în raport cu prevederile art. 16 din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării. Prin decizia menționată, Curtea a apreciat că normele substanțiale referitoare la contestarea filiației față de soțul mamei se aplică în funcție de reglementarea legală în vigoare la momentul nașterii copilului, respectându-se domeniul propriu de reglementare a vechii codificări în materia dreptului familiei, fără să fie încălcat nici principiul neretroactivității, nici cel al egalității și al interzicerii discriminării, regula criticată aplicându-se în privința tuturor copiilor născuți după intrarea în vigoare a Codului civil (paragraful 19).

24. De vreme ce Curtea a considerat că nu este discriminatoriu tratamentul juridic diferențiat între copiii născuți anterior intrării în vigoare a Codului civil și cei născuți după această dată, cu atât mai mult această constatare își menține valabilitatea în ce privește bărbații care pretind că sunt părinții biologici ai unor copii născuți anterior, respectiv ulterior intrării în vigoare a Codului civil. Așadar, pentru identitate de rațiune, nici în cauza de față nu se poate reține existența vreunei discriminări între tatăl biologic al unui copil născut sub imperiul Codului familiei — căruia nu i se recunoaște calitate procesuală activă în ce privește tăgăduirea paternității — și tatăl biologic al unui copil născut după intrarea în vigoare a Codului civil, căruia, în actuala concepție legislativă, i s-a recunoscut o asemenea calitate procesuală activă.

25. În fine, așa cum a reținut și în Decizia nr. 847 din 10 decembrie 2015 (paragraful 21), Curtea observă că subiectele de drept trebuie să folosească acțiunile privitoare la filiație cu respectarea principiului aplicării legii civile în timp, revenind instanței judecătorești competența de a aplica și interpreta în mod corect legea civilă atât prin prisma aplicării sale în timp, cât și al conținutului său normativ.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 610

din 22 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 415/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă. Arată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci doar critică activitatea Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, fiind nemulțumit de răspunsurile primite la sesizările sale. Apreciază că, în realitate, acesta solicită modificarea dispozițiilor care reglementează competența Inspecției Judiciare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.063 din 18 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 415/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Secțiunii a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Adrian Arvunescu, cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că, deși a solicitat, în temeiul Legii nr. 544/2001, informații referitoare la numărul de acțiuni disciplinare promovate ca urmare a unor sesizări formulate de justițiabili în perioada 2005—2013, Inspecția Judiciară a refuzat să îi acorde accesul la informațiile solicitate. Astfel, apreciază că „atitudinea absolut scandaloasă a pârâtei publice vădește nu numai încălcarea prevederilor art. 13 din Legea nr. 544/2001, ci grave încălcări spre poliție politică, de tragică amintire în România, vădind încălcarea prevederilor art. 40 alin. (4) din Constituție”. Totodată, arată că formularea de către pârâtă a unei cereri de recuzare împotriva unui judecător față de care aceasta s-a autosesizat cu acțiune disciplinară deschide calea spre abuzuri fără limită din partea Inspecției Judiciare. Astfel, apreciază că «Inspecția Judiciară ar putea „avea la mână” toate instanțele de judecată, șantajând și recuzând tot ce-i incomodează activitatea, făcând astfel complet iluzoriu accesul la justiție și controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, prevăzut de art. 126 alin. (6) din Constituție». În final, susține că Inspecția Judiciară „a provocat numeroase și

grave tergiversări, de natură să facă complet iluzoriu accesul la justiție, constituind totodată și o activitate defectuoasă în calitate de instituție publică, cu efectul vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că nu se poate reține încălcarea egalității în drepturi, a accesului la justiție ori a prevederilor art. 124 din Constituție, chiar dacă ar fi real faptul că majoritatea acțiunilor disciplinare sunt exercitate în urma unor sesizări din oficiu sau a unor sesizări venite din partea conducătorilor instanțelor. Arată că, de cele mai multe ori, sesizările justițiabililor privesc fondul cauzelor pe care le-au avut ori le au pe rolul instanțelor de judecată, omițând faptul că Inspecția Judiciară nu este instanță de control judiciar și nici nu poate interveni în cauză și nici modifica soluțiile pronunțate. Dacă s-ar permite pârâtei să se pronunțe cu privire la modul de soluționare a cauzelor s-ar încălca tocmai prevederile art. 124 alin. (3) din Constituție și principiul separației puterilor în stat prevăzut de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, Inspecția Judiciară fiind un organ administrativ. Totodată, observă că reclamantul nu a arătat cum dispozițiile atacate din lege ar încălca accesul la justiție ori dreptul la un proces echitabil. Așadar, nu se poate reține că dispozițiile Secțiunii a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale ori că încălcă prevederile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că, din analiza motivării excepției, rezultă că autorul nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci doar critică activitatea Inspecției Judiciare și își arată nemulțumirea față de competențele recunoscute prin lege acestei instituții, solicitând de fapt modificarea normelor legale care reglementează aceste competențe. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă. Totodată, arată că dispozițiile Legii nr. 317/2004 asigură tuturor participanților garanțiile recunoscute dreptului de acces liber la justiție, iar procesele în materie sunt date în competența aceleiași instanțe, potrivit aceluiași reguli procedurale, părțile din aceste litigii având recunoscute aceleași drepturi procesuale, nefiind adusă atingere nici accesului liber la justiție și nici principiilor constituționale care guvernează înfăptuirea justiției, menționate la art. 124 din Constituție.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate care stabilesc atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, aplicându-se tuturor destinatarilor norme criticate, fără privilegii și fără discriminări. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 21 și art. 124 alin. (2) și alin. (3) din Constituție și a art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciază că dispozițiile legale criticate nu încălcă principiul liberului acces la justiție și nu aduc atingere nici principiului care stabilește că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun

numai legii. În continuare, invocă considerentele reținute de instanța de contencios constituțional cu ocazia pronunțării Deciziei nr. 399 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 40 alin. (4) din Legea fundamentală, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Secțiunii a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012. Dispozițiile criticate reglementează atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților.

13. În opinia autorului excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 40 alin. (4) referitor la dreptul de asociere și art. 124 alin. (2) și (3) referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși autorul acesteia invocă în mod formal prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21, art. 40 alin. (4) și art. 124 alin. (2) și (3) și cele convenționale ale art. 6 și art. 14, în realitate acesta nu motivează pretinsa contrarietate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale și convenționale invocate. Astfel, Curtea apreciază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumit de modul în care Inspekția Judiciară își exercită atribuțiile, precum și de anumite situații de fapt determinate de modul în care aceasta a înțeles să răspundă la unele cereri ale autorului excepției.

15. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu,

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 415/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă care va cuprinde trei elemente, și anume textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție sine qua non a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

16. Or, Curtea constată că, în prezenta cauză, indicarea celor două temeuri constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

17. Așa fiind, Curtea apreciază că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 29 iulie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Zborurile internaționale pot fi efectuate de pe/aeroporturile certificate în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Poate solicita certificarea ca aeroport deschis traficului numai administratorul unui aeroport, dacă traficul aerian al acestuia nu depășește 350.000 de pasageri îmbarcați/an în anul anterior celui în care se solicită certificarea și dacă traficul aerian prognozat pe următorii 2 ani care urmează celui în care se solicită certificarea nu depășește 350.000 de pasageri îmbarcați/an.”

2. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Comisia de evaluare prevăzută la art. 1 alin. (2) este formată din câte 3 reprezentanți ai Ministerului Transporturilor, câte 2 reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Interne și câte un reprezentant al Autorității Naționale Fitosanitare, al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Sănătății.”

3. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Întreaga documentație necesară desfășurării activității de certificare se pune la dispoziția membrilor comisiei de evaluare, în vederea derulării activității pentru care a fost numită, de către solicitant, prin intermediul Ministerului Transporturilor.”

4. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Fiecare membru al comisiei de evaluare verifică în ce măsură cerințele specifice instituției din care face parte, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, sunt îndeplinite la data certificării, în condițiile legii.”

5. La articolul 7 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de a întocmi și de a înainta instituțiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), în termen de 30 de zile de la sfârșitul fiecărui an calendaristic, un raport de autoevaluare privind modul de respectare a condițiilor care au stat la baza certificării, precum și de ducere la îndeplinire a recomandărilor comisiei de evaluare;”

6. La articolul 8, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) ca urmare a activităților prevăzute la art. 7 alin. (1) sau primirii unor sesizări de constatare a existenței unor deficiențe la nivelul aeroportului, care influențează negativ activitățile de transport aerian internațional sau care determină nerespectarea standardelor prevăzute în anexele nr. 1 și 2, după caz;

d) la constatarea unei modificări substanțiale a volumului de trafic derulat pe aeroport, inclusiv în cazul aeroporturilor certificate ca deschise traficului aerian internațional, a depășirii pragului prevăzut la art. 2 alin. (2).”

7. La articolul 8, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) în cazul în care prin raportul de certificare s-a stabilit că sunt necesare măsuri suplimentare pentru asigurarea conformității, iar acestea nu au fost îndeplinite în termenul stabilit prin raportul întocmit de comisia de evaluare sau reevaluare, după caz.”

8. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile art. 6 alin. (4) se aplică în mod corespunzător și comisiei de reevaluare.”

9. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Monitorizarea aplicării planului de măsuri prevăzut la alin. (1) se realizează de către instituțiile prevăzute la art. 5 alin. (1), în părțile care le revin, pe baza informărilor periodice transmise de administratorul aeroportului la termenele stabilite prin planul de măsuri.”

10. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care aeroportul nu reușește să elimine neconformitățile constatate și consemnate în raport la termenele stabilite prin planul de măsuri corective, documentul de certificare emis potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) poate fi revocat prin ordin al ministrului transporturilor, la propunerea instituțiilor prevăzute la art. 5 alin. (1).”

11. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor ce revin membrilor comisiilor prevăzute la alin. (1) poate atrage răspunderea juridică aferentă, potrivit legii.”

12. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

Art. II. — În termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, administratorii aeroporturilor iau măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor suplimentare prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind

condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, potrivit tipului de certificare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache
p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniela Giurcă,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 26 octombrie 2016.
Nr. 805.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009)

CONDIȚII NECESARE **pentru certificarea unui aeroport civil ca aeroport internațional**

A. Condiții verificate de Ministerul Transporturilor:

1. Administratorul aeroportului deține un certificat de autorizare valabil, emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, în conformitate cu reglementările specifice.

2. Administratorul aeroportului asigură, direct sau prin alți agenți aeronautici civili autorizați, serviciile de handling la sol prevăzute în anexa la Reglementarea aeronautică civilă română privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi RACR-APSH, ediția în vigoare, la o capacitate suficientă pentru traficul derulat pe aeroport.

3. Administratorul aeroportului stabilește o procedură de colaborare cu utilizatorii¹⁾ aeroportului sau cu reprezentanți ai acestora, în scopul asigurării unui nivel satisfăcător al facilităților și serviciilor necesare pentru o procesare rapidă a pasagerilor, echipajelor aeronavelor, bagajelor, mărfii și poștei. În situația în care aceste proceduri presupun participarea unor instituții ale statului care își desfășoară activitatea pe aeroport, ele vor trebui să fie avizate de instituțiile în cauză. De asemenea, aceste facilități și servicii vor fi proiectate astfel încât să se asigure o organizare optimă a fluxurilor.

4. Administratorul aeroportului a stabilit o procedură de consultare cu utilizatorii aeroportului sau cu reprezentanți ai acestora, cu reprezentanții autorităților de stat și ai agenților aeronautici civili care își desfășoară activitatea pe aeroport,

aplicabilă în cazul planificării de noi terminale sau al modificării substanțiale a celor existente sau când sunt necesare modificări ale facilităților ca urmare a aplicării de noi proceduri.

5. Aeroportul este împrejmuit cu gard perimetral, suficient de înalt încât să constituie un obstacol evident pentru persoane și care să beneficieze de sisteme suplimentare de supraveghere video pentru zi și noapte, eventual senzori și alte sisteme de avertizare. De asemenea, paza perimetrală se efectuează și prin observare directă, cu patrulare mobile sau posturi fixe.

6. În perimetrul aeroportului există spații de parcare auto de scurtă și lungă durată.

7. Facilitățile de check-in sunt amplasate cât mai aproape posibil de punctele de sosire la terminal.

8. Sunt asigurate facilitățile pentru utilizarea cărților de credit ca mijloc de plată a serviciilor prestate pe aeroport, inclusiv pentru achitarea tarifelor.

9. Există și sunt funcționale, pe toată durata programului de funcționare a aeroportului, atât pe fluxul de plecări, cât și pe cel de sosiri, servicii de schimb valutar, cu respectarea prevederilor legale specifice acestei activități.

10. Sunt amenajate încăperi dotate corespunzător pentru mamă și copil și spații speciale pentru infanți și însoțitorii acestora.

¹⁾ Utilizator al aeroportului înseamnă orice persoană fizică sau juridică responsabilă pentru transportul pasagerilor, al poștei și/sau al mărfurilor, pe calea aerului, de la sau către aeroportul în cauză.

11. Fluxurile de pasageri sunt semnalizate corespunzător, utilizându-se semnele internaționale prevăzute în documentele Organizației Aviației Civile Internaționale — Doc. 9636 și Doc. 9430.

12. Informarea pasagerilor și a publicului cu privire la aterizarea și decolarea aeronavelor, anularea curselor, modificările de ultim moment ale orarului inițial, precum și schimbarea porților de îmbarcare se face prin intermediul panourilor sau al monitoarelor de informare, completate de un sistem de informare audio.

13. Se asigură informarea vizuală a pasagerilor asupra bunurilor interzise la bordul aeronavelor, precum și asupra măsurilor prevăzute de lege în acest sens. Informațiile sunt afișate în cel puțin două limbi de circulație internațională.

14. Pentru controlul de securitate, autoritățile cu atribuții în acest sens utilizează echipamente specializate.

15. Sunt amenajate încăperi sau spații speciale pentru cazurile în care măsurile de securitate impun controlul corporal al pasagerilor. Pasagerii sunt informați asupra scopului procedurii.

16. Existența procedurilor de intervenție în cazul pasagerilor turbulenți.

17. Este asigurat transportul între terminale sau între parcurile auto și terminale, dacă acestea sunt amplasate la mare distanță.

18. Administrația aeroportului stabilește proceduri specifice care să asigure sosirea bagajelor în timp util în zona de ridicare a bagajelor și proceduri de remediere urgentă în caz de incidente.

19. Zona de ridicare a bagajelor este amenajată și dotată corespunzător, în concordanță cu volumul de trafic.

20. Sunt asigurate mijloace de transport al bagajelor din zona de ridicare până la puncte cât mai apropiate de zonele în care pot fi accesate alte mijloace de transport.

21. Sunt amenajate facilitățile necesare pentru depozitarea temporară a bagajelor, în scopul ridicării ulterioare.

22. Sunt amenajate spații corespunzătoare, securizate, în care bagajele neridicate, neidentificate sau deteriorate sunt păstrate până la livrare, revendicare ori distrugere, conform legislației specifice. Personalul companiilor aeriene are acces la bagaje pe toată durata programului de funcționare a aeroportului.

23. Este amenajat un spațiu corespunzător pentru revendicarea bagajelor pierdute.

24. Sunt amenajate, atât pe fluxurile de sosiri, cât și pe cele de plecări, puncte de informare a pasagerilor.

B. Condiții verificate de Ministerul Afacerilor Interne:

1. În cadrul aeroportului a fost deschis și funcționează punct de trecere a frontierei.

2. Controlul trecerii frontierei de stat este asigurat pe toată durata programului de funcționare a aeroportului de structurile Poliției de Frontieră.

3. Asigurarea, amenajarea spațiilor și dotarea corespunzătoare a acestora se fac de către administrația aeroportului, iar echipamentele tehnice specifice activității proprii se asigură de către Poliția de Frontieră.

4. Fluxurile de sosiri și plecări, interne și internaționale, sunt separate fizic, permanent, în întreaga zonă cuprinsă între cabinile de control trecere frontieră și aeronavă. Amenajarea separării va fi făcută astfel încât să se elimine posibilitatea ca persoanele, bunurile sau documentele să treacă de la un flux la altul.

5. Pe platforma de parcare a aeronavelor, separarea fluxurilor se efectuează prin asigurarea transportului pasagerilor cu mijloace auto amenajate corespunzător. Se va asigura o distanță

de cel puțin 200 m între aeronavele care efectuează zboruri internaționale și aeronavele care efectuează zboruri interne sau aplicarea de proceduri specifice, care să asigure prezența obligatorie a personalului Poliției de Frontieră la procedurile legate de transferul persoanelor la/de la aeronavă, în cazul în care distanța minimă menționată nu poate fi asigurată.

6. Este organizat un flux separat fizic și permanent de celelalte fluxuri, în care pasagerii aflați în tranzit direct pe aceeași aeronavă sau care se transferă pe alte zboruri să poată rămâne temporar, fără parcurgerea formalităților de control la trecerea frontierei, cu excepția măsurilor de securitate, a celor antidrog sau circumstanțelor speciale, ori de vamă, atunci când este cazul.

7. Se asigură informarea vizuală a pasagerilor asupra condițiilor de călătorie, consecințelor traficului de substanțe narcotice, asupra bunurilor supuse declarării scrise (bunuri culturale, sume de bani în numerar, substanțe stupefiante sau psihotrope), a celor prohibite sau supuse autorizării speciale la introducerea/scoaterea în/din țară, precum și asupra măsurilor prevăzute de lege în acest sens. Informațiile sunt afișate în cel puțin două limbi de circulație internațională, iar amplasarea acestora este stabilită de comun acord cu autoritățile competente.

8. Facilitățile pentru controlul trecerii frontierei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) presemnalizarea zonei de efectuare a controlului la trecerea frontierei, inclusiv a liniilor alocate în funcție de cetățenie: EU/EEA/CH și ALL PASSPORTS (obligatoriu), VISA NOT REQUIRED (dacă se consideră necesar) sau categorie (CD, Crew, PRM — dacă se consideră necesar); presemnalizarea se realizează cu aproximativ 15—25 metri²⁾ înainte de cabinile de control de frontieră în linia I, prin indicatoare sau prin marcaje pe podea;

b) marcarea prin semne vizibile a liniei de discreție ce semnalizează spațiul de așteptare pentru pasageri în fața cabinelor de control;

c) cabinile de control în linia I pentru fiecare flux de călători intrare/ieșire:

— sunt într-un număr adaptat volumului de trafic;

— sunt amplasate cu partea frontală spre pasageri și într-o poziție înălțată față de rândul de pasageri în așteptare, pentru a permite vizualizarea de către polițistul de frontieră, în același timp asigurându-se comunicarea directă în timpul controlului;

— sunt dotate cu sisteme de închidere controlate de Poliția de Frontieră și este asigurată prevenirea observării neautorizate a ecranelor sistemelor computerizate;

— sunt semnalizate conform anexei III la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în funcție de structura traficului, pe cetățenii EU/EEA/CH și ALL PASSPORTS (obligatoriu), VISA NOT REQUIRED (dacă se consideră necesar) sau categorii de persoane (CD, Crew, PRM — dacă se consideră necesar);

— indicatoarele de semnalizare a separării fluxurilor în funcție de cetățenie plasate deasupra cabinelor de linia I de control trebuie să respecte condițiile de vizibilitate, iluminat adecvat și flexibilitate, prin folosirea unor panouri electronice al căror afișaj să poată fi schimbat din cabinile de control, în vederea realocării fluxurilor în situația aglomerării;

d) în fața cabinelor de control în linia I sunt instalate oglinzi care să permită atât vizualizarea pasagerilor care se află la controlul în linia I, în special minori, cât și a zonei dintre cabine, în scopul prevenirii eventualelor încercări de trecere neautorizate;

²⁾ Pentru terminalele existente, în situația în care această distanță nu poate fi respectată, ea va fi stabilită de comun acord de administrația aeroportului și autoritățile cu atribuții de control la frontieră.

e) asigurarea ermetizării zonei dintre și de deasupra cabinelor de control, pentru prevenirea trecerii sau transmiterii de documente sau bunuri în mod neautorizat, prin instalarea de uși acționate din interiorul cabinelor de linia I și securizarea zonei până la tavan;

f) asigurarea unei linii de comunicație directă între cabinele din linia I și biroul de linia a II-a de control;

g) asigurarea de facilități de control automat al persoanelor, în cazul aeroporturilor cu trafic intens, pentru procesarea rapidă a pasagerilor, dacă se consideră necesar;

h) facilitățile de linia a II-a de control:

— în imediata apropiere a liniei I este asigurată o cameră de control amănunțit al documentelor pe fiecare flux, separată fizic de alte încăperi, având o suprafață suficientă pentru instalarea echipamentelor necesare și având vizibilitate directă asupra fluxului de pasageri;

— este asigurat un spațiu suficient alocat interviuării persoanelor supuse verificărilor suplimentare;

— este alocat un spațiu securizat pentru colectarea datelor, verificarea și procesarea lor în Sistemul de informații privind vizele, EURODAC, AFIS/IMAGETRACK;

— există încăperi securizate pentru procedurile de reținere, amenajate conform cerințelor specifice, cu asigurarea supravegherii directe sau prin mijloace tehnice a persoanelor reținute;

— sunt alocate facilități de ședere temporară pentru persoanele cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul României, supravegheate în permanență prin mijloace tehnice sau cu personal și având acces la utilități;

— sunt alocate spații pentru persoanele care solicită azil pe teritoriul României, separate în funcție de sex, având acces la utilități și condiții de ședere decentă;

— facilitățile de control în linia a II-a au acces direct la sistemul de supraveghere video al aeroportului, în funcție de necesitățile operative. Sistemul acoperă inclusiv platforma de parcare a aeronavelor, fluxul de sosire pentru zborurile extra-Schengen, cabinetele de control în linia I, zona de transfer. Structura Poliției de Frontieră de pe aeroport are acces la imaginile sistemului video în timp real și înregistrate, pentru investigații operative.

i) în scopul desfășurării activităților operative specifice, structura locală a Poliției de Frontieră dispune cel puțin de:

— dispecerat/camera operațională;

— spațiu pentru păstrarea armamentului, muniției, echipamente de control, ștampile, vize;

— cameră tehnică;

— cameră pentru pregătirea personalului.

C. Condiții verificate de Ministerul Finanțelor Publice:

1. În cadrul aeroportului a fost deschis și funcționează birou vamal.

2. Controlul vamal este asigurat pe toată durata programului de funcționare a aeroportului de autoritatea vamală.

3. Asigurarea, amenajarea spațiilor și dotarea corespunzătoare a acestora se fac de către administrația aeroportului, iar echipamentele tehnice specifice activității proprii se asigură de către autoritatea vamală.

4. Culoarul de ieșire din zona benzilor de bagaje către zona publică trebuie să fie de minimum 15 m³), astfel încât să se poată face selecția pasagerilor în vederea controlului vamal, iar

la capetele culoarului trebuie să existe câte un birou destinat autorității vamale, primul în sensul de mers către ieșire pentru „bunuri de declarat”, iar ultimul pentru controlul călătorilor selectați pentru control. Ambele birouri trebuie să fie dotate cu geamuri către culoarul de ieșire. Zona va fi marcată corespunzător.

5. Facilitățile pentru controlul vamal trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) amplasarea biroului/cabinei „Bunuri de declarat” este imediat după linia a II-a a poliției de frontieră, pe fiecare flux în parte (plecări/sosiri), iar a celui/celei pentru controlul călătorilor în celălalt capăt al culoarului de ieșire prevăzut la pct. C.4 necesar operațiunii de selecție a pasagerilor;

b) asigurarea unei cabine de control corporal pe fiecare flux, a unui birou operativ de tură, a unui spațiu de depozitare pentru bunurile reținute și a unui spațiu pentru echipajul canin;

c) asigurarea unei conexiuni securizate la internet care să permită conectarea cu bazele de date ale Direcției Generale a Vămile și ale altor instituții abilitate.

D. Condiții verificate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor:

1. Administratorul aeroportului face dovada existenței permanente și a funcționării corespunzătoare a facilităților privind sănătatea publică, controlul veterinar și fitosanitar.

2. Administratorul aeroportului, în colaborare cu operatorii economici și utilizatorii aeroportului, aplică toate măsurile de rigoare pentru a se asigura că procurarea, prepararea, manipularea, păstrarea și servirea de produse alimentare și apă, destinate a fi consumate atât pe aeroport, cât și la bordul aeronavelor, se efectuează cu respectarea prevederilor legale privind igiena și siguranța alimentară.

3. Administratorul aeroportului, în colaborare cu operatorii economici, utilizatorii aeroportului și instituțiile abilitate ale statului, asigură un sistem eficient de eliminare și neutralizare a excrementelor, reziduurilor, apelor uzate, deșeurilor, produselor alimentare neutilizate și interzise pentru a fi consumate și a altor substanțe care prezintă pericol pentru sănătatea persoanelor, animalelor sau pentru plante, în conformitate cu prevederile legale specifice.

4. Sunt asigurate pe aeroport facilitățile proprii sau contractate necesare acordării de asistență medicală de prim ajutor și pentru transferul rapid al cazurilor medicale grave.

5. Este asigurată o încăpere special destinată, de preferat la distanță de linia I de trecere a frontierei, pentru izolare și interviu pasagerilor atunci când autoritățile/instituțiile de sănătate publică naționale, regionale sau locale solicită acest lucru.

6. Este asigurat de către aeroport accesul la servicii medicale de specialitate suficient de apropiate de aeroport, pentru a se realiza evaluarea rapidă, izolarea și tratamentul pasagerilor aflați în situația prevăzută la pct. D.5.

7. Personalul necesar efectuării controalelor veterinare este asigurat de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin structurile teritoriale subordonate.

8. Personalul necesar efectuării controalelor fitosanitare este asigurat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Autoritatea Națională Fitosanitară.

³) Pentru terminalele existente, în situația în care această distanță nu poate fi respectată, ea va fi stabilită de comun acord de administrația aeroportului și autoritățile cu atribuții de control la frontieră.

CONDIȚII NECESARE**pentru certificarea unui aeroport civil ca aeroport deschis traficului aerian internațional****A. Condiții verificate de Ministerul Transporturilor:**

1. Administratorul aeroportului deține un certificat de autorizare valabil, emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, în conformitate cu reglementările specifice.

2. Administratorul aeroportului asigură, direct sau prin alți agenți aeronautici civili autorizați, serviciile de handling la sol prevăzute în anexa la Reglementarea aeronautică civilă română privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi RACR-APSH, ediția în vigoare, la o capacitate suficientă pentru traficul derulat pe aeroport.

3. Administratorul aeroportului stabilește o procedură de consultare cu utilizatorii aeroportului sau cu reprezentanții ai acestora, cu reprezentanții autorităților de stat și ai agenților aeronautici civili care își desfășoară activitatea pe aeroport, aplicabilă în cazul planificării de noi terminale ori al modificării substanțiale a celor existente sau când sunt necesare modificări ale facilităților ca urmare a aplicării de noi proceduri.

4. Aeroportul este împrejmuit cu gard perimetral, suficient de înalt încât să constituie un obstacol evident pentru persoane și care eventual să beneficieze de sisteme suplimentare de supraveghere video pentru zi și noapte, senzori și alte sisteme de avertizare. De asemenea, paza perimetrală se efectuează și prin observare directă, prin patrulile mobile sau posturi fixe.

5. În perimetrul aeroportului există spații de parcare auto de scurtă și lungă durată.

6. Facilitățile de check-in sunt amplasate cât mai aproape posibil de punctele de sosire la terminal.

7. Sunt asigurate facilitățile pentru utilizarea cărților de credit ca mijloc de plată a serviciilor prestate pe aeroport, inclusiv pentru achitarea tarifelor.

8. Sunt amenajate încăperi dotate corespunzător pentru mamă și copil și spații speciale pentru infanți și însoțitorii acestora.

9. Fluxurile de pasageri sunt semnalizate corespunzător, utilizându-se semnele internaționale prevăzute în documentele Organizației Aviației Civile Internaționale — Doc. 9636 și Doc. 9430.

10. Informarea pasagerilor și a publicului cu privire la aterizarea și decolarea aeronavelor, anularea curselor, modificările de ultim moment ale orarului inițial, precum și schimbarea porților de îmbarcare se face prin intermediul panourilor sau al monitoarelor de informare, completate de un sistem de informare audio.

11. Se asigură informarea vizuală a pasagerilor asupra bunurilor interzise la bordul aeronavelor, precum și asupra măsurilor prevăzute de lege în acest sens. Informațiile sunt afișate în cel puțin două limbi de circulație internațională.

12. Pentru controlul de securitate, autoritățile cu atribuții în acest sens utilizează echipamente specializate.

13. Sunt amenajate încăperi sau spații speciale pentru cazurile în care măsurile de securitate impun controlul corporal al pasagerilor. Pasagerii sunt informați asupra scopului procedurii.

14. Existența procedurilor de intervenție în cazul pasagerilor turbulenți.

15. Administrația aeroportului stabilește proceduri specifice care să asigure sosirea bagajelor în timp util în zona de ridicare a bagajelor și proceduri de remediere urgentă în caz de incidente.

16. Zona de ridicare a bagajelor este amenajată și dotată corespunzător, în concordanță cu volumul de trafic.

17. Sunt asigurate mijloace de transport al bagajelor din zona de ridicare până la puncte cât mai apropiate de zonele în care pot fi accesate alte mijloace de transport.

18. Sunt amenajate facilitățile necesare pentru depozitarea temporară a bagajelor, în scopul ridicării ulterioare.

19. Sunt amenajate spații corespunzătoare, securizate, în care bagajele neridicate, neidentificate sau deteriorate sunt păstrate până la livrare, revendicare ori distrugere, conform legislației specifice. Personalul companiilor aeriene are acces la bagaje pe toată durata programului de funcționare a aeroportului.

20. Este amenajat un spațiu corespunzător pentru revendicarea bagajelor pierdute.

B. Condiții verificate de Ministerul Afacerilor Interne:

1. În cadrul aeroportului a fost deschis și funcționează punct de trecere a frontierei.

2. Controlul trecerii frontierei de stat este asigurat pe toată durata programului de funcționare a aeroportului de structura Poliției de Frontieră.

3. Asigurarea, amenajarea spațiilor și dotarea corespunzătoare a acestora se fac de către administrația aeroportului, iar echipamentele tehnice specifice activității proprii se asigură de către Poliția de Frontieră.

4. Fluxurile de sosiri și plecări sunt separate fizic, iar cele interne și internaționale sunt separate fizic sau în timp. Separarea fizică se realizează în întreaga zonă cuprinsă între cabinele de control trecere frontieră și aeronavă. Amenajarea separării va fi făcută astfel încât să se elimine posibilitatea ca persoanele, bunurile sau documentele să treacă de la un flux la altul. Pentru situația separării fluxului de plecare în timp, este necesară existența unei proceduri la nivelul aeroportului, care să asigure procesarea pasagerilor pe zborurile interne și internaționale fără a fi posibilă amestecarea lor.

5. Pe platforma de parcare a aeronavelor, separarea fluxurilor se efectuează prin asigurarea prezenței obligatorii a personalului Poliției de Frontieră la procedurile legate de transferul persoanelor la/de la aeronavă.

6. Asigurarea informării vizuale a pasagerilor asupra condițiilor de călătorie, consecințelor traficului de substanțe narcotice, asupra bunurilor supuse declarării scrise (bunuri culturale, sume de bani în numerar, substanțe stupefiante sau psihotrope), a celor prohibite sau supuse autorizării speciale la introducerea/scoaterea în/din țară, precum și asupra măsurilor prevăzute de lege în acest sens. Informațiile sunt afișate în cel puțin două limbi de circulație internațională, iar amplasarea acestora este stabilită de comun acord cu autoritățile competente.

7. Facilitățile pentru controlul trecerii frontierei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) dacă este posibil, presemnalizarea, prin indicatoare sau prin marcaje pe podea, a zonei de efectuare a controlului la trecerea frontierei, inclusiv a liniilor alocate în funcție de cetățenie: EU/EEA/CH și ALL PASSPORTS (obligatoriu), VISA NOT REQUIRED (dacă se consideră necesar) sau categorii (CD, Crew, PRM — dacă se consideră necesar);

b) marcarea prin semne vizibile a liniei de discreție ce semnalizează spațiul de așteptare pentru pasageri în fața cabinelor de control;

c) cabinetele de control din linia I pentru fiecare flux de călători intrare/ieșire:

— sunt într-un număr adaptat volumului de trafic;

— sunt amplasate cu partea frontală spre pasageri și într-o poziție înălțată față de rândul de pasageri în așteptare, pentru a permite vizualizarea de către polițistul de frontieră, în același timp asigurându-se comunicarea directă în timpul controlului;

— sunt dotate cu sisteme de închidere controlate de Poliția de Frontieră și este asigurată prevenirea observării neautorizate a ecranelor sistemelor computerizate;

— sunt semnalizate conform anexei III la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în funcție de structura traficului, pe cetățenii EU/EEA/CH și ALL PASSPORTS (obligatoriu), VISA NOT REQUIRED (dacă se consideră necesar) sau categorii de persoane (CD, Crew, PRM — dacă se consideră necesar);

— indicatoarele de semnalizare a separării fluxurilor în funcție de cetățenie plasate deasupra cabinelor din linia I de control trebuie să respecte condițiile de vizibilitate, iluminat adecvat și flexibilitate, prin folosirea unor panouri electronice al căror afișaj să poată fi schimbat din cabinele de control, în vederea realocării fluxurilor în situația aglomerării;

d) în fața cabinelor de control din linia I sunt instalate oglinzi care să permită vizualizarea pasagerului care se află la controlul în linia I, în special minori, precum și a zonei dintre cabine, în scopul prevenirii eventualelor încercări de trecere neautorizate;

e) asigurarea ermetizării zonei dintre și de deasupra cabinelor de control, pentru prevenirea trecerii sau transmiterii de documente sau bunuri în mod neautorizat, prin instalarea de uși acționate din interiorul cabinelor de linia I și securizarea zonei până la tavan;

f) asigurarea unei linii de comunicație directă între cabinele din linia I și biroul din linia a II-a de control;

g) facilitățile din linia a II-a de control:

— în imediata apropiere a liniei I este asigurată o cameră de control amănunțit al documentelor pe fiecare flux, separată fizic de alte încăperi, având o suprafață suficientă pentru instalarea echipamentelor necesare și având vizibilitate directă asupra fluxului de pasageri;

— este asigurat un spațiu suficient alocat interviuării persoanelor supuse verificărilor suplimentare;

— este alocat un spațiu securizat pentru colectarea datelor, verificarea și procesarea lor în Sistemul de informații privind vizele;

— există încăperi securizate pentru procedurile de reținere, amenajate conform cerințelor specifice, cu asigurarea supravegherii directe sau prin mijloace tehnice a persoanelor reținute;

— sunt alocate facilități de ședere temporară pentru persoanele cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul României, supravegheate în permanență prin mijloace tehnice sau cu personal și având acces la utilități;

— sunt alocate spații pentru persoanele care solicită azil pe teritoriul României, separate în funcție de sex, având acces la utilități și condiții de ședere decentă;

— facilitățile de control în linia a II-a au acces direct la sistemul de supraveghere video al aeroportului, în funcție de necesitățile operative. Sistemul acoperă inclusiv platforma de parcare a aeronavelor, fluxul de sosire pentru zborurile extra-Schengen, cabinetele de control în linia I. Structura Poliției de Frontieră de pe aeroport are acces la imaginile sistemului video în timp real și înregistrate, pentru investigații operative;

h) în scopul desfășurării activităților operative specifice, structura locală a Poliției de Frontieră dispune cel puțin de:

— dispecerat/cameră operațională;

— spațiu pentru păstrarea armamentului, muniției, echipamente de control, ștampile, vize;

— cameră tehnică;

— cameră pentru pregătirea personalului.

C. Condiții verificate de Ministerul Finanțelor Publice:

1. Aeroportul se află în raza de competență teritorială a unui birou vamal care asigură controlul vamal la cerere.

2. Controlul vamal este asigurat, la cerere, de lucrători vamali repartizați de la biroul vamal în a cărui rază de competență teritorială se află aeroportul, atunci când sunt operate curse internaționale.

3. Asigurarea, amenajarea spațiilor și dotarea corespunzătoare a acestora se fac de către administrația aeroportului, iar echipamentele tehnice specifice activității proprii se asigură de către autoritatea vamală.

4. Culoarul de ieșire din zona benzilor de bagaje către zona publică trebuie să fie de minimum 15 m⁴), astfel încât să se poată face selecția pasagerilor în vederea controlului vamal, iar la capetele culoarului trebuie să existe câte un birou destinat autorității vamale, primul în sensul de mers către ieșire pentru „bunuri de declarat”, iar ultimul pentru controlul călătorilor selecția pentru control. Ambele birouri trebuie să fie dotate cu geamuri către culoarul de ieșire. Zona va fi marcată corespunzător.

5. Facilitățile pentru controlul vamal trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) amplasarea biroului/cabinei „Bunuri de declarat” este imediat după linia a II-a a poliției de frontieră, pe fiecare flux în parte (plecări/sosiri), iar a celui/celei pentru controlul călătorilor în celălalt capăt al culoarului de ieșire prevăzut la pct. C.4 necesar operațiunii de selecție a pasagerilor;

b) asigurarea unei cabine de control corporal pe fiecare flux, a unui birou operativ de tură, a unui spațiu de depozitare pentru bunurile reținute și a unui spațiu pentru echipajul canin;

c) asigurarea unei conexiuni securizate internet care să permită conectarea cu bazele de date ale Direcției Generale a Vămile și ale altor instituții abilitate.

D. Condiții verificate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor:

1. Administratorul aeroportului face dovada existenței permanente și a funcționării corespunzătoare a facilităților privind sănătatea publică, controlul veterinar și fitosanitar.

2. Administratorul aeroportului, în colaborare cu operatorii economici și utilizatorii aeroportului, aplică toate măsurile de rigoare pentru a se asigura că procurarea, prepararea, manipularea, păstrarea și servirea de produse alimentare și apă, destinate a fi consumate atât pe aeroport, cât și la bordul aeronavelor, se efectuează cu respectarea prevederilor legale privind igiena și siguranța alimentară.

3. Administratorul aeroportului, în colaborare cu operatorii economici, utilizatorii aeroportului și instituțiile abilitate ale statului, asigură un sistem eficient de eliminare și neutralizare a excrementelor, reziduurilor, apelor uzate, deșeurilor, produselor alimentare neutilizate și interzise pentru a fi consumate și a altor substanțe care prezintă pericol pentru sănătatea persoanelor, animalelor sau pentru plante, în conformitate cu prevederile legale specifice.

4. Sunt asigurate pe aeroport facilitățile proprii sau contractate necesare acordării de asistență medicală de prim ajutor și pentru transferul rapid al cazurilor medicale grave.

⁴) Pentru terminalele existente, în situația în care această distanță nu poate fi respectată, ea va fi stabilită de comun acord de administrația aeroportului și autoritățile cu atribuții de control la frontieră.

5. Este asigurată o încăpere special destinată, de preferat la distanță de linia I de trecere a frontierei, pentru izolare și interviul pasagerilor atunci când autoritățile/instituțiile de sănătate publică naționale, regionale sau locale solicită acest lucru.

6. Este asigurat de către aeroport accesul la servicii medicale de specialitate suficient de apropiate de aeroport, pentru a se realiza evaluarea rapidă, izolarea și tratamentul pasagerilor aflați în situația prevăzută la pct. D.5.

7. Personalul necesar efectuării controalelor veterinare este asigurat de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin structurile teritoriale subordonate.

8. Personalul necesar efectuării controalelor fitosanitare este asigurat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Autoritatea Națională Fitosanitară.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova în domeniul formării personalului, semnat la 28 aprilie 2016 la București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul de cooperare dintre Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova în domeniul formării personalului, semnat la 28 aprilie 2016 la București.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Ioan-Dragoș Tudorache

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul educației naționale

și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

București, 26 octombrie 2016.

Nr. 809.

PROTOCOL DE COOPERARE

între Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova în domeniul formării personalului

Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova, denumite în continuare *părți*, în vederea consolidării relațiilor bilaterale de colaborare și a asigurării unei instruiți la standardele internaționale și europene, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scopul Protocolului de cooperare

Scopul prezentului protocol de cooperare este realizarea cadrului juridic, de organizare și desfășurare a:

a) formării de personal necesar Ministerului Afacerilor Interne din Republica Moldova în instituții de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne din România;

b) dezvoltării relațiilor de cooperare privind pregătirea profesională dintre structurile de specialitate și instituțiile de formare profesională ale părților.

ARTICOLUL 2

Domeniile de aplicare

(1) În baza prezentului protocol de cooperare se asigură formarea în instituții de formare profesională inițială și continuă

pe niveluri ale învățământului, respectiv postliceal, superior și pentru formarea continuă nonuniversitară, din structura Ministerului Afacerilor Interne al României, a următoarelor categorii de personal pentru Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova:

- a) ofițeri de poliție;
- b) subofițeri de poliție;
- c) ofițeri de poliție de frontieră;
- d) subofițeri de poliție de frontieră;
- e) ofițeri de jandarmi/corpul de ofițeri ai trupelor de carabinieri;
- f) subofițeri de jandarmi/corpul de subofițeri ai trupelor de carabinieri;
- g) ofițeri de pompieri/corpul de comandă al Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale;
- h) subofițeri de pompieri și protecție civilă/efectivul de trupă al Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale;
- i) alte categorii de personal, potrivit Planului anual de cooperare convenit de părți în baza art. 8 din prezentul protocol de cooperare.

(2) Domeniile de cooperare în baza cărora se elaborează Planul anual de cooperare vizează:

- a) pregătirea prin programe de formare inițială și continuă a personalului;
  - b) derularea de proiecte educaționale comune;
  - c) schimburi de specialiști și cadre didactice implicate în realizarea proiectelor comune;
  - d) organizarea și participarea la conferințe științifice, simpozioane, seminare și alte manifestări științifice, care au drept scop formarea și dezvoltarea profesională a personalului părților;
  - e) schimburi de informații și publicații cu caracter educațional și profesional;
  - f) folosirea facilităților, în cadrul proiectelor derulate în comun;
  - g) alte forme de cooperare, convenite de comun acord.
- (3) Toate activitățile de formare profesională se desfășoară în limba română, cu excepția limbilor străine prevăzute în curriculum și/sau planul de învățământ.

ARTICOLUL 3

Instituții de formare profesională

(1) Formarea profesională vizează pregătirea inițială și continuă de personal în următoarele instituții:

Pentru partea română:

- a) Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, București;
- b) Institutul de Studii pentru Ordine și Securitate Publică, București;
- c) Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr”, Câmpina;
- d) Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca;
- e) Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, Oradea;
- f) Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica”, Drăgășani;
- g) Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi Fălticeni;
- h) Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu”, Boldești;
- i) alte instituții de formare profesională din structura M.A.I., în funcție de nevoile identificate și posibilitățile de formare.

Pentru partea Republicii Moldova:

- a) Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne;
- b) Colegiul Național al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne;
- c) Centrul Republican de Instruire al Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Orice modificare intervenită la nivelul instituțiilor de formare profesională va fi notificată fără întârziere, în scris, celeilalte părți.

(3) Pentru asigurarea unei legături nemijlocite, instituțiile de formare profesională, menționate la alin. (1), vor desemna persoane de contact, ale căror coordonate respectiv nume, prenume, funcție, telefon, fax, adresă poștală, adresă e-mail, vor fi comunicate părților, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului protocol de cooperare.

ARTICOLUL 4

Cadrul de cooperare

(1) Dezvoltarea relațiilor de cooperare privind pregătirea profesională între instituțiile de formare profesională ale părților se realizează prin inițierea, desfășurarea și dezvoltarea de activități în următoarele domenii:

- a) formarea de personal în conformitate cu reglementările actuale în domeniu;
- b) cunoașterea reciprocă privind organizarea și funcționarea sistemelor de învățământ — proiectarea didactică, metodele moderne de formare, pregătirea psihopedagogică și formarea de formatori, sistemele de evaluare a programelor de formare și a elevilor/studentilor/cursanților, precum și desfășurarea stagiilor de practică ale acestora;
- c) acordarea de consultanță privind elaborarea/actualizarea standardelor ocupaționale, a standardelor de pregătire și formarea centrată pe competențe profesionale;
- d) proiectarea curriculei, a planurilor și a programelor pentru formarea inițială și continuă a personalului;
- e) elaborarea documentelor de organizare, planificare, desfășurare și evaluare a procesului de formare a personalului;
- f) consultanță și acțiuni comune pentru aplicarea reglementărilor europene în domeniu, a bunelor practici și experiențelor relevante în formarea personalului;
- g) mobilitatea personalului didactic, a formatorilor și a elevilor/studentilor/cursanților;
- h) dezvoltarea și implementarea sistemelor de asigurare a calității educației.

(2) Tipul programelor de formare, calificările profesionale/specializările, instituțiile de formare profesională angrenate în cooperare, precum și toate aspectele necesare organizării și desfășurării nemijlocite a activităților de formare se stabilesc de către părți prin Planul anual de cooperare realizat în baza art. 8 al prezentului protocol de cooperare.

(3) Planul anual de cooperare conține în anexă datele financiare aferente activităților de formare prevăzute, cu indicarea surselor bugetare, precum și celelalte elemente necesare desfășurării programelor de pregătire convenite, stabilite în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din prezentul protocol de cooperare.

(4) În raport cu necesitățile și posibilitățile părților, unele programe de formare profesională se desfășoară în instituții de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne din Republica Moldova, cu participarea personalului de specialitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România necesar pentru susținerea activităților de formare profesională respective.

ARTICOLUL 5

Obligațiile Ministerului Afacerilor Interne din România

(1) Obligațiile Ministerului Afacerilor Interne din România privind formarea în instituțiile sale de formare profesională a personalului pentru Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova sunt:

- a) stabilește anual cifra de școlarizare pentru formarea inițială acordată de către partea română pentru personalul

Ministerului Afacerilor Interne din Republica Moldova, pentru fiecare instituție de învățământ primitoare în parte;

b) elaborează, în cooperare cu structurile de specialitate ale beneficiarului, documentele de specialitate pentru organizarea și desfășurarea programelor de formare, în funcție de nevoile de formare și particularitățile identificate;

c) solicită expres, când situația impune, aplicarea unor condiții specifice de recrutare și selecție a personalului, pentru participarea la programe de formare profesională prevăzute în prezentul protocol;

d) asigură, în limitele convenite, personalul didactic/formatorii, mijloacele de învățământ, dotările, spațiile de cazare și hrănire, precum și alte elemente financiare, materiale și logistice necesare organizării și desfășurării procesului didactic;

e) asigură organizarea și desfășurarea procesului de formare a personalului, conform reglementărilor și documentelor didactice proprii, dacă nu s-a convenit altfel;

f) informează oportun Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova cu privire la desfășurarea programelor de formare și orice problemă apărută în contextul acestora;

g) eliberează acte de studii potrivit prevederilor legislației naționale în vigoare.

(2) Ministerul Afacerilor Interne nu asigură burse, solde sau alte drepturi financiare elevilor, studenților, cursanților din Republica Moldova, pe timpul studiilor, cu excepția celor stabilite la nivelul Guvernului României.

(3) Ministerul Afacerilor Interne din România nu acordă grade militare sau profesionale și nu asigură locuri de muncă sau repartiție în cadrul structurilor sale subordonate pentru absolvenții din Republica Moldova ai oricărei forme de pregătire organizată în baza prezentului protocol de cooperare.

ARTICOLUL 6

Obligațiile Ministerului Afacerilor Interne din Republica Moldova

Obligațiile Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind formarea de personal în instituțiile de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne din România sunt:

a) transmite în timp util la Ministerul Afacerilor Interne din România datele necesare întocmirii planului anual de cooperare;

b) recrutează și selecționează potrivit criteriilor proprii personalul ce urmează să fie format în România, cu excepția situațiilor în care furnizorul de pregătire solicită expres aplicarea unor condiții specifice;

c) transmite date și informații privind personalul propriu la solicitările formulate de Ministerul Afacerilor Interne din România;

d) participă la elaborarea, în cooperare cu structurile de specialitate ale furnizorului de pregătire a documentelor didactice pentru formarea personalului, în funcție de nevoile de pregătire și particularitățile identificate;

e) asigură desfășurarea în unitățile proprii a stagiului de practică al elevilor/studenților/cursanților;

f) suportă cheltuielile de deplasare ale elevilor, studenților, cursanților la și de la cursuri, în și din stagiul de practică, în și din vacanțe etc.;

g) formulează solicitări specifice privind formarea categoriilor de personal neincluse expres în prezentul protocol de cooperare;

h) transmite oportun datele și informațiile solicitate de Ministerul Afacerilor Interne din România privind evoluția profesională a absolvenților, satisfacția beneficiarilor față de calitatea formării și alte aspecte de interes necesare îmbunătățirii programelor de formare;

i) informează oportun Ministerul Afacerilor Interne din România cu privire la orice problemă apărută în contextul desfășurării programelor de formare.

ARTICOLUL 7

Particularități de cooperare

(1) Pe probleme de cooperare curentă, care nu necesită deplasări peste frontiera de stat, părțile cooperează direct, prin mijloacele de comunicare la dispoziție.

(2) Acțiunile care necesită deplasarea de delegații pe teritoriul statului celeilalte părți, schimburi de cadre didactice/formatori, elevi/studenți/cursanți și personal din structurile omoloage de management educațional se organizează cu aprobarea persoanelor în drept, prin mijlocirea structurilor de relații internaționale competente.

(3) Schimbul reciproc de date cu caracter personal între autoritățile competente ale părților se va efectua în conformitate cu legislația națională aplicabilă fiecărei părți.

ARTICOLUL 8

Planul anual de cooperare

(1) Planul anual de cooperare se elaborează pe ani calendaristici/bugetari. În funcție de evoluția situației, conținutul Planului anual de cooperare în vigoare se adaptează în mod corespunzător.

(2) Structurile de specialitate ale părților elaborează proiectul Planului anual de cooperare și iau măsuri ca acesta să fie convenit și aprobat, în timp util, de ambele părți.

ARTICOLUL 9

Angajamente financiare

(1) Soluționarea aspectelor financiare și logistice pentru organizarea vizitelor reciproce care au ca scop dezvoltarea relațiilor de cooperare privind pregătirea profesională între instituțiile de formare profesională ale părților se realizează după cum urmează:

a) partea invitată suportă cheltuielile de călătorie ale persoanelor și mijloacelor de transport proprii;

b) partea primitoare suportă cheltuielile privind cazarea, hrănirea și organizarea programelor locale pentru persoanele desemnate de către cealaltă parte;

c) partea primitoare asigură cu mijloace proprii transportul intern pentru persoanele desemnate de către cealaltă parte;

d) partea primitoare asigură cu mijloace proprii, pe timpul activității de cooperare, asistența medicală pentru partea invitată, cu excepția situațiilor care presupun tratamentul spitalicesc și intervențiile de urgență. Acestea din urmă se acoperă pe baza asigurărilor medicale internaționale.

(2) Soluționarea aspectelor financiare și logistice privind formarea de personal potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 3 și 4 se face conform înțelegerii realizate în acest scop între părți, potrivit Planului anual de cooperare.

ARTICOLUL 10

Recunoașterea reciprocă a diplomelor/certificatelor de absolvire

Părțile își vor recunoaște reciproc diplomele/certIFICATELE eliberate la absolvirea programelor de formare menționate în prezentul acord, potrivit prevederilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituțiile de învățământ acreditate în România și Republica Moldova, semnat la Chișinău la 20 iunie 1998, și ale Protocolului de amendare a acestuia, semnat la Chișinău la 26 august 2010.

ARTICOLUL 11

Soluționarea situațiilor neprevăzute

În cazul producerii unor evenimente neprevăzute, care împiedică desfășurarea activităților de cooperare planificate,

părțile se notifică reciproc prin telefon, fax, e-mail sau alte mijloace de comunicare disponibile, revenind, ulterior, cu o notă scrisă în care sunt descrise evenimentele care au intervenit și sunt propuse soluții în consecință.

ARTICOLUL 12

Relația cu alte acorduri internaționale

Prevederile prezentului protocol de cooperare nu afectează drepturile și obligațiile părților ce decurg din alte tratate internaționale la care acestea sunt părți.

ARTICOLUL 13

Clauze finale

(1) Prezentul protocol de cooperare intră în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile se informează reciproc, pe cale diplomatică, cu privire la îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare și se aplică cu titlu provizoriu, în totalitate, de la data semnării.

(2) Protocolul de cooperare se încheie pe o perioadă de cinci ani și se prelungește, automat, pentru noi perioade de câte cinci ani, dacă părțile convin astfel.

Semnat la București la 28 aprilie 2016, în două exemplare originale.

Pentru Ministerul Afacerilor Interne din România,

Petre Tobă

Pentru Ministerul Afacerilor Interne din Republica Moldova,

Alexandru Jizdan

(3) Oricare dintre părți poate denunța prezentul protocol de cooperare, prin notificare scrisă transmisă celeilalte părți, prin canale diplomatice. Denunțarea produce efecte de la data primirii notificării.

(4) Părțile, de comun acord, pot conveni modificarea sau completarea, prin act adițional, a dispozițiilor prezentului protocol de cooperare, în funcție de necesitățile de dezvoltare a cooperării, care va fi parte integrantă a acestuia și va intra în vigoare în conformitate cu prevederile alin. (1) al prezentului articol.

(5) Orice divergențe privind implementarea și interpretarea prevederilor prezentului protocol de cooperare vor fi soluționate de către părți pe cale amiabilă, prin consultări sau negocieri bilaterale.

(6) La data intrării în vigoare a prezentului protocol, protocolul dintre Ministerul de Interne al României și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind colaborarea și ajutorul reciproc în domeniul pregătirii cadrelor, semnat la București la 23 mai 1997, își încetează valabilitatea.

(7) Încetarea valabilității prezentului protocol de cooperare nu va aduce atingere obligațiilor asumate de părți în desfășurarea activităților aflate în curs de derulare în Planul anual de cooperare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

